

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Tukay*

Cím: *Egy pesti gyalogjáró szenvedései vagy a közlekedési rendőrség vértanúi*

Forrás: *Ma Este*

Bn
(Hely)

III. évf. 47. sz.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy *351.81*

Hely

Idő *"192"*

Személy

Helyszám

Egy pesti gyalogjáró szenvedései vagy a közlekedési rendőrség vértanúi

A világ nagy metropolisainak egyik legnagyobb és legtöbb gondot okozó problémája, az utcai forgalom szabályozása. Az amerikai nagyvárosokban az autók hatos, sőt nyolcas

sorokban követik egymást s vannak utcák ahol csak egy irányban haladhatnak az autók. A déli és esti órákban, „a rusi hour” idejében olyan káprázatos az amerikai utcák forgalma, amilyent az európai ember, akít elbűvölt a Champs Elysées forgalma, el sem tud képzelni. Az áruházak ontják magukból az alkalmazottak ezreit. Egyszerre minden talpalatnyi helyet ellepnek a járdán a gyalogosok s ez a népvándorlás mint egy mindent elöntő áradat ömlik az — első keresztutcáig. Ott megtorpan ez az élő folyam, mintha láthatatlan gát emelkedne előtte. Hogy fog ez a tömeg átljutni az utca másik oldalára az autók meg nem szűnő forgalmában? És ekkor az autók között kinvülük egy kar. — jobbra int, vagy balra int és az autók erre a varázsszóra megállanak és az így támadt részen egymást tolvá, kergelve átfut az összegyűlt tömeg.

Ez az intézkedés azonban ma már elégtelennek bizonyul az egyre rohamosabban fejlődő forgalom következtében. Az autók vaósággal elsöprik a rendőröket kis szige eikkel együtt. Ezért mindig újabb és újabb ötletekkel kísérleteznek. Van automatikus riadójelző a tűzoltók és mentők részére, van semafor, van világító iránymutató, sőt Párisban hidakat terveznek, amelyek az uttest fölött átívelik a gyalogjárókat. A közlekedés azonban még hidak nélkül is kitünő és csaknem — veszélytelen.

Ezeknek az élénk benyomásoknak friss emlékével jöttem haza a Rákóczi-uton földköri utazásomról és át akartam menni a szemben levő kávéházba, hogy némi frissítőt vegyek magamhoz, a fűrésztő ut után. Át is jutottam volna minden különösebb nehézség nélkül, de egy hadtest forgalmi rendőr megszállotta az utkeresztelés minden pontját, és harcászati gyakorlatával ijesztgette a járókelőket.

Egy ur, aki már úgy látszik ismerte a rendőrök összes szabadgyakorlatait és már nem volt kíváncsi rájuk és különben is a Rókusban volt dolga, mert a fiát akarta látni,

Londonban csak ilyen kis kör élvezi a „területenkivüliséget” — nálunk az egész Októbertér

A Rákóczi-ut és a Nagykörut kereszteződése, ahol közlekedésügyi rendőrséggel tilos a közlekedés

akinek felválták a hasát a doktorbácsik, szóval dolga volt, sietett... azaz sietett volna, ha... nem lennének forgalmat szabályozó forgalmi rendőrök. A rendőrök megállították a villamosokat, a rendőrök megállították a járó-kelőket, a rendőrök megállították mind azokat, akiket utjukra kellett volna engedni, a rendőrök nem engedték át a Rókusba igyekvő urat, sőt a rendőrök, amikor az illető mégis át akart menni és egy óvatlan pillanatban nekiiramodva, kimeredt szemmel, lihegve már csaknem átért, szóval, mikor már csak két lépést kellett volna tennie, a rendőrök visszakergették oda, ahonnan jött... a járdára... mert nem jött át szabályosan.

Mindenütt a világon a forgalmi rendőrök a gyalogjárók testi épségére vigyáznak — ezért vannak. A Körut és Rákóczi-ut keresztezésénél azért állnak teljes díszben, hogy hadgyakorlatokat és gelenkszübugokat végezzenek és... szalutáljanak. Minden autónak szalutálnak. Ha kifáradtak a tornagyakorlatban, akkor öt percnvi szalutálást rendeznek üdülésül.

Közben az előbb említett ur, aki mégis át akart jutni a másik oldalra, rájött az egyedül helyes megoldásra. Felment az Oktagonig, hogy ott menjen át. Valóban ideális átkelő hely volt. Sehol egy autó a láthatáron. Az ur boldogan felsóhajtott és nekiindult. Már átiu-

tott a szigeteken, amikor az utolsó szakaszon a szigét és a kávéház között hirtelen fellükt egy forgalmat szabályozó rendőr és visszakergette a beteg fiához igyekvő apát. Hiába való volt minden könyörgés, hiába való volt a kétségbeeselt apa dialektikája, ékes-szólása, a logika évezredek törvényein alapuló minden érve,ése, a rendőr nem engedett. Ez a „szent“ hely az autók számára van fenntartva, s akár áll ott autó, akár nem, ott nem lehet átmenni. — nehogy a gyalogosok elgázolják az autókat. A szegény apa könyörgő szemmel nézett körül, azután végső elkeseredésében a „legszabálytalanabb“ irányban átvágott. Akadály nélkül jutott keresztül a rendőrök osztagán, már tuljutott a „veszélyes“ zónán, már a gyalogosok számára kijelölt derékszögű irányban haladt, amikor majdnem elgázolt egy motorbiciklistát. A rendőr észrevette és felírta. A motorbiciklistát? Nem! A „szabálytalan gyalogost“. A szegényember bemondta nevét és címét, azután a szívéhez kapott, a szeme kifordult, lerogyott és — meghalt. Szegény meghalt, mielőtt megláthatta volna a fiát.

Reméljük, hogy a menyországba jutott. Mert, aki sokat szenved, oda jut. Többet pedig senki se szenved, mint mi boldog pestiek — a pesti közlekedési rendőrség szerencsétlen vértanúi... **Puky**

Csikágóban is van egy kis autóforgalom, még is átjutnak a gyalogjárók egyik oldalról a másikra